

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5682/2025
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА, мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА и ВВ, сви из ..., које заступа пуномоћник Далибор Митић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Марко Радивојевић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/24 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/24 од 21.11.2024. године у ставу другом изреке, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Параћину П2 266/23 од 11.03.2024. године, у ставу другом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени ГГ да тужиоцима АА и ВВ, накнади трошкове ревизијског поступка, у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке, у року од 15 дана по пријему пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 368/24 од 21.11.2024. године, ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину П2 266/23 од 11.03.2024. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се обавезе тужени ГГ, да на име доприноса у издржавању малолетног ВВ исплати тужили за период од 07.08.2023. године од 31.12.2023. године месечне износе од по 5.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци АА и ВВ су изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној.

Врховни суд је утврдио да је ревизија дозвољена, у смислу члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку и члана 208. Породичног закона, због чега није било разлога за оцену дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужилаца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а није учињена ни друга битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се у ревизији паушално указује.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Параћину П2 495/18 од 23.11.2018. године, разведен је брак тужиље АА и туженог ГГ и њихова тада мал. деца поверена су на самостално вршење родитељског права, и то малолетна ћерка тужили, а малолетни син туженом, због чега није била одређена обавеза плаћања издржавања за малолетну децу. Малолетни ВВ је у току 2020. године прешао да живи код мајке, а у време подношења тужбе 07.08.2023. године он је био малолетан (рођен је ...2005. године).

Пресудом Основног суда у Параћину К 124/2023 од 14.07.2023. године тужени је оглашен кривим за извршено кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда, као и мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном АА на начин ближе наведен у изреци те пресуде, у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Мал. ББ је ученик трећег разреда основне школе, тренира гимнастику, има здравствених проблема због којих је неопходно да приватно одлази код дечијег неуролога, а сада прегледе има и у Клиничком центру Крагујевац. Њене месечне потребе су утврђене у износу од 40.000,00 до 45.000,00 динара. Мал. ВВ је ученик четвртог разреда ... школе у ... и његове месечне потребе су утврђене у појединачним износима ближе наведеним у образложењу побијане пресуде.

Тужила АА је запослена у Предшколској установи „ДД“ као васпитач и месечно остварује зараду у износу од 65.000,00 динара, живи са родитељима који имају пензију у износима од по 35.000,00 динара, а има и регистровану СТР „БЂ“ и као власник месечно остварује зараду 75.000,00 динара до 100.000,00 динара, али половину од зарађеног даје својој јетрви ЕЕ која јој помаже у послу. Тужени је радио у трговачкој радњи која је регистрована на име његовог брата ЖЖ и остваривао је месечна примања у износу од 80.000,00 динара, живи у домаћинству са новом партнерком у ванбрачној заједници из које имају мал. сина ЗЗ, који има осам месеци, а његова ванбрачна партнерка је у радном односу на одређено време и остварује месечне приходе у износу око 75.000,00 динара. Потребе мал. ЗЗ су опредељене у износу од преко 30.000,00 динара. Туженом је у међувремену, 31.12.2023. године престао радни однос у СТР „ИИ“, те је као незапослено лице пријављен код Националне службе за запошљавање. Од половине 2020. године, до тада мал. ВВ плаћао је издржавање на рачун тужиле у износу од 15.000,00 динара, а за издржавање мал. ББ давао је на руке по 10.000,00 динара, као и у септембру и октобру месецу 2023. године, на рачун тужиле је уплаћивао износ од по 25.000,00 динара.

Нижестепени судови су правноснажно обавезали туженог да на име издржавања мал. ББ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од 07.08.2023. године до 31.10.2023. године, а од 01.11.2023. године да доприноси њеном издржавању у месечним износима од по 20.000,00 динара, те да на име доприноса за издржавање тужиоца ВВ плаћа месечни износ од 20.000,00 динара почев од 01.01.2024. године. Првостепени суд је обавезао туженог да тужиљи АА на име доприноса о издржавању малолетног ВВ исплати за период од 07.08.2023. године до 31.12.2023. године месечне износе од по 5.000,00 динара, док је другостепени суд преиначио другостепену пресуду и овакав тужбени захтев одбио.

Доносећи овакву одлуку другостепени суд је сматрао да је погрешан правни закључак првостепеног суда и погрешна примена материјалног права, јер је у току поступка тужилац ВВ постао пунолетан дана ...2023. године, постао је парнично способан да као странка заступа своје интересе, чиме је као поверилац издржавања активно легитимисан, па је тужиљи АА у погледу тужбеног захтева за издржавање ВВ престала активна легитимација, без обзира што се ради о периоду од подношења тужбе до његовог пунолетства.

Основано се у ревизији указује да је оваквом одлуком другостепени суд погрешно применио материјално право. Наиме, неспорно је да је тужилац ВВ постао пунолетан ...2023. године, па је од тада постао активно легитимисан да тражи од туженог допринос за своје издржавање од пунолетства па надаље, док за то постоје законски услови. Међутим, до тада, односно за период од 07.08.2023. године до 31.12.2023. године постоји активна легитимација тужиље АА да од туженог захтева да доприноси издржавању у то време мал. ВВ. Тужбеним захтевом који је постављен у поднеску од 23.01.2024. године тражено је да се обавезе тужени да на име свог доприноса о издржавању ВВ плаћа месечни износ почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски разлози, и то преко законског заступника мал. детета мајке АА до ...2023. године, а од ...2023. године па убудуће док за то постоје законски разлози непосредно ВВ. Према томе, тужилац ВВ је након свог пунолетства поставио тужбени захтев и за издржавање у време док је био малолетан, када је родитељско право у односу на њега вршила тужиља АА, због чега она има активну легитимацију за потраживање издржавања у периоду док је тужилац ВВ био малолетан. Због тога је побијана пресуда преиначена у ставу другом изреке и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке.

Тужиоци су успели у ревизијском поступку, због чега је тужени дужан да им исплати трошкове овог поступка у износу од 27.000,00 динара, и то на име састава ревизије, са припадајућом законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 416. став 2. ЗПП и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Педседник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић